

name de stijgende voedselprijzen) te neutraliseren. In het eerste kwartaal van dit jaar was de Chinese private goudmarkt voor het eerst groter dan die van India. Tussen januari en maart kochten de Chinezen 93,5 ton goud in de vorm van munten en staven, twee keer zo veel als in dezelfde periode een jaar eerder.

VEILIGE HAVEN

Er worden veel verklaringen gegeven voor de opmars van de vraag naar fysiek goud. Weinig analisten en journalisten hebben het echter bij het rechte eind en dit komt omdat ze nog steeds vastzitten in de denkwereld van de Keynesiaanse monetaire theorie, die de voorbije decennia de dienst uitmaakte. Goud is geen gewone grondstof waarvan de prijs gevormd wordt door vraag en aanbod.

De systemische schuldencrisis, die na een eerste hoogtepunt in 2008 in een nieuwe fase is aanbeland, heeft duidelijk het failliet aangetoond van het systeem waarbij onproductieve overheidsinmenging de economie van zeepbel naar zeepbel sleurt, die telkens met hetzelfde medicijn wordt aangepakt, namelijk het verhogen van de liquiditeit.

Zoals Abraham Lincoln al zei, kan men iedereen een tijdlang bedriegen, sommige mensen kun je zelfs altijd bedriegen, maar men kan niet iedereen voortdurend bedriegen. Steeds meer beleggers en spaarders beseffen dat het overspoelen van de financiële markten met liquiditeit tot inflatie zal leiden. Tegelijk wordt de rente door de monetaire politiek kunstmatig laag gehouden. De zoektocht naar een nieuwe veilige haven is volop aan de gang. In deze zoektocht komen steeds meer beleggers bij goud terecht. Zolang de reële rente (nominale rente min de inflatie) negatief is, zal de waarde van goud in elke valuta blijven toenemen.

Overigens gaat slechts een kleine minderheid in fysiek goud. Het komt er voor beleggers voorlopig op aan om liquide te blijven. Dit verklaart de vlucht naar Amerikaanse overheidsobligaties, tot nader order nog steeds de meest liquide belegging die er is. Ook spaardeposito's zijn populairder dan ooit omwille van de geboden overheidsgaranties.

Een ander symptoom van het onbegrip over goud is het uitroepen van de opmars van het

tuatie alleen maar erger geworden. Om die reden kan er geen sprake zijn van een zeepbel in goud, dat zich profileert als een alternatieve munt die niet onderhevig is aan koopkrachtersozie. Hoe meer 'quantitative easing' (QE), hoe hoger de goudprijs.

TEKORT AAN OPSLAGRUIMTE

Volgens Gold Fields Mineral Services (GFMS) bezitten private investeerders gezamenlijk ongeveer 30.000 ton goud. Dit is meer dan een zesde van de totale bovengrondse hoeveelheid goud die beschikbaar is. De centrale banken en het IMF hebben samen ongeveer evenveel goud in kluis. De toenemende honger naar fysiek goud heeft als gevolg dat er wereldwijd een tekort dreigt aan beveiligde opslagcapaciteit. Vorig jaar al lieten enkele Zwitserse banken weten dat de beschikbare kluisen in hun thuisland overvol zaten. De Zürcher Kantonalbank, die eveneens een door fysiek goud gedekte tracker uitgeeft, moest het fysiek zilver onder beheer een andere locatie geven om plaats te maken voor goud.

Het vinden van geschikte opslagplaatsen is niet eenvoudig vanwege de strenge beveiligingseisen die de verzekeringmaatschappijen stellen. Die eisen maken dat banken geen details vrijgeven over de plaatsen waar het goud opgeslagen is. Zwitserland houdt nog 38 procent van de internationale reserves in fysiek goud aan. Toch kampen niet alleen Zwitserse banken met dit fenomeen. De Amerikaanse bank JP Morgan Chase, die de opslag van fysiek goud verzorgt voor de iShares Gold Trust,

moest eerder dit jaar een ondergrondse kluis die twintig jaar geleden werd gesloten opnieuw openen. JP Morgan bouwde recentelijk ook een nieuw kluisencomplex in Singapore. Sommige bedrijven, zoals het Amerikaanse Diamond State Depository, hebben de opslag van goud als nieuwe markt ontdekt en specialiseren zich in deze niche. ■

gele metaal tot een nieuwe zeepbel. Een zeepbel ontstaat als de prijs van een actief niet meer in verhouding staat tot de onderliggende fundamente die deze prijs bepalen. In het geval van goud is dit de monetaire politiek van de centrale banken die tot competitieve devaluaties van verschillende valuta's leidt. Sinds goud aan zijn opmars begon, is deze si-